

литики и др., G. Le Bon се впуска въ дълбока и обстойна анализа на всичко онова, което съставлява духовното съкровище на засѣгнатата социална група: расови особености, религиозни чувства, възпитателни системи, наследствени предразположения, идеали и др. Тамъ е за G. Le Bon необходимия ключъ за вникване въ механизма на колективнитѣ дѣла, за опредѣляне характера имъ, за намиране начини за въздействия, за предвиждане бѣдащи положения. И той отбелѣзва, като причини на голѣмитѣ политически грешки и заблуждения въ последнитѣ десетилетия основното непознаване психологическитѣ закони, принципи и методи, неприспособления къмъ духовнитѣ разположения на народи и раси, създаване положения и развиване събития не хармониращи съ онова, което съставлява базата на живота и което е навѣки неотчуждаемо: духовното наследство. Въ сравнение оъ него, разумътъ е само една слаба сила.

Ето единъ важенъ пасажъ отъ сѣщия, отъ който могатъ да се направятъ ценни заключения: „Модернитѣ цивилизации се представятъ подъ две форми толкова различни, толкова противоречиви, че погледнати отъ една отдалечена планета, тѣ биха изглеждали като принадлежащи къмъ два съвършено различни свѣта. Единъ отъ тѣзи свѣтове е този на науката и нейнитѣ приложения. Отъ сградитѣ, които го съставляватъ, лѣчезарятъ ослѣпителнитѣ свѣтлини на хармонията и на чистата истина.

Другиятъ свѣтъ е мрачното владѣние на политическия и социалния животъ. Неговитѣ неустойчиви постройкы сѣ обгърнати въ из-